

належать до спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст Дніпропетровської області, була амортизація, передбачена у структурі тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення.

Разом з тим вартість повної реконструкції та капітальних ремонтів водопровідних та каналізаційних мереж є настільки високою, що лише за рахунок амортизації здійснити їх не можливо – тривалість перевищила б сотні років. Наприклад, у Дніпропетровській області загальна довжина трубопроводів 5-ти комунальних підприємств, що належать до спільної власності територіальних громад регіону, становить 2984 км, з них ветхі та аварійні – майже 70 %. Тому наразі джерел фінансування галузі тільки два – тариф і бюджет.

Враховуючи вищенаведене, для забезпечення нормальної діяльності потрібно здійснити ряд заходів:

– провести розрахунок щодо покриття збитків, які вже існують внаслідок невідповідності тарифів реальній собівартості;

– використовувати бюджетну фінансову підтримку для покриття касових розривів та першочергових заходів щодо зменшення втрат питної води при транспортуванні;

– задіяти механізми захисту населення в умовах підвищення тарифів [5].

Штучне стримування тарифів не вирішить проблему. Доки підвищення тарифів залишається «під забороною» місцева влада буде змушена використовувати власні фінансові ресурси.

Список використаних джерел:

1. Офіційний веб-сайт Державної служби статистики України. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення 20.02.2023).

2. Чому фінансування водоканалів потребують перегляду навіть під час війни. Новицький Д. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2022/07/11/689049/>

3. Бондар О.І., Закорчевна Н.Б., Крилова І.І. Фінансування сталого розвитку сфери водопостачання та водовідведення в Україні. *Науково-практичний журнал «Екологічні науки»*. № 6(39). С.31-36.

4. Ціна води: як врятувати водоканали від колапсу. Новицький Д. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2023/01/18/696037/>

5. Основні підсумки узагальнення досвіду експлуатації систем централізованого водопостачання/водовідведення під час воєнних дій. Заходи з відновлення і подальшого сталого розвитку підприємств ВКГ. *Журнал-монографія «Водопостачання та водовідведення»: спеціальний випуск*. 2022. Грудень 6. С. 29-32 – URL: <https://drive.google.com/file/d/1LBN8IFDnNvHn-lzmeFzPJ4mftf4Mxq9X/view>

УДК 35-048.35: 342.78 (477)

Чередниченко А.А., аспірантка спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування

Науковий керівник: Гончарук Н.Т., д.н.держ. упр., професор, заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування

(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ЦІННОСТЕЙ В ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ РОСІЙСЬКО- УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ (НА ПРИКЛАДІ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ)

Виклики ХХІ століття поступово сформували розуміння нової єдності, системи цінностей, яка базується на свободі, демократії гідності, дотриманні прав людини.

Матеріали XIII Міжнародної науково-технічної конференції аспірантів та молодих вчених «Наукова весна» 2023

Задекларовані цінності об'єднаної Європи є актуальними і притаманними українському суспільству, особливо в період боротьби за свою ідентичність та свободу під час повномасштабного вторгнення РФ на територію України. Зазначимо, що європейські цінності мають не лише абстрактне значення, вони базуються на фундаментальних правах і свободах, закріплених міжнародним правом.

Країни Європейського Союзу просувають свої цінності, захищають права та свободи своїх громадян, але кожна нація країн-членів ЄС має свої особливості та відмінності, кожна країна пройшла свій шлях імплементації європейських цінностей в державне управління. На наш погляд, доцільно розглянути цей процес на прикладі Великої Британії.

У цій країні в основі сучасної державної політики захисту цінностей покладена концепція «м'якої сили». Для того, щоб краще зрозуміти зазначену концепцію, доцільно розкрити дефініцію цього поняття. «М'яка сила» – це політичне застосування сили, засноване на культурному впливі та пропозиціях у міждержавному співробітництві, які заслуговують на довіру. Модернізація і моніторинг державної політики Великої Британії базується на чотирьох векторах: 1) мова та культура; 2) освіта; 3) науково-технічне співробітництво; 4) сприяння міжнародному розвитку.

Об'єднане Королівство проводить активну продуктивну політику забезпечення впливу на еліти в інших країнах через розвиток освітніх і науково-технічних програм. Реалізація «м'якої сили» здійснюється через державні інституції: Міністерство закордонних справ та справ Співдружності (Foreign and Commonwealth Office), Департамент торгівлі та інвестицій (UK Trade and Investment), державно-громадський орган «British Council», який спеціалізується на просуванні англійської мови, культури та освіти [1].

Одну з ключових ролей у британській політиці відіграють неурядові громадські організації, які мають різний рівень автономності з метою виключення політичного впливу. Велика Британія має потужну розгалужену систему міжнародного співробітництва. Саме Велика Британія з перших днів війни надавала всеосяжну допомогу Україні в боротьбі з агресором - РФ.

Велика Британія має чітку позицію щодо підтримки територіальної цілісності та суверенітету України, зокрема у рамках міжнародних організацій. Являючись постійним членом Ради Безпеки ООН, вона регулярно виступає на підтримку української державності; систематично роблять заяви від Уряду Великої Британії на захист судноплавства в Чорному морі, щодо анексії Автономної республіки Крим чи катастрофи рейсу МН17, незаконних дій РФ та загострення на Донбасі, утримання політичних в'язнів.

Від початку повномасштабної війни, найбільш актуальною і дієвою є пряма британська військова допомога (з урахуванням засобів гуманітарної підтримки), що за наявності широкомасштабного наступу та високого рівня інтенсивності бойових дій зі значними ураженнями цивільного населення є нагальною [3].

На противагу іншим європейським країнам надання британського озброєння здійснюється максимально оперативним, де-політизованим та не бюрократизованим, і, як правило, випереджаючи аналогічні рішення уряду США [2].

Таким чином, підсумовуючи вищезазначене, можна зробити висновок, що сфера безпеки та військової взаємодії сьогодні є головними напрямками співробітництва Великої Британії та України. Немає єдиного методу поєднання нації, а тому брати за зразок систему державного управління захистом національних цінностей Великої Британії для розбудови України повною мірою не можна, проте доцільно використати позитивний досвід цієї країни у тих аспектах, які сприймаються українським суспільством і державою. До пріоритетних напрямів можна віднести наступні: безпека суспільства, територіальна цілісність держави, підвищення рівня самосвідомості

громадян держави щодо сприйняття ними України як частини Європейського Союзу; збереження і повага до українських національних традицій, звичаїв, культури.

Список використаних джерел:

1. Хто ми? Міністерство закордонних справ і справ Співдружності. Режим доступу: <https://www.gov.uk/government/organisations/foreign-commonwealth-office/about#who-we-are>.

2. Стужук Ю.П. Співробітництво України та Великої Британії в умовах російсько-української війни. Режим доступу: <http://znp-cvsvd.nuou.org.ua/article/view/267500/263383>.

3. Ларін С.В. Публічне управління захистом національних цінностей в зарубіжних країнах в умовах повномасштабної російсько-української війни. Режим доступу: <https://pard.mk.ua/index.php/journal/article/view/326/281>.

УДК 323.21:351/354

Шевченко О.С., аспірант спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування кафедри управління та адміністрування

Науковий керівник: Липовська Н.А., ддерж.упр., професор, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування

(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна; Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)

МОДЕЛІ ВЗАЄМОДІЇ ДЕРЖАВИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Науковці обмежуються лише характеристикою концептуальних підходів та форм взаємодії інститутів громадянського суспільства і держави. Деякі дослідники вирізняють два підходи до такої взаємодії. У першому випадку громадянське суспільство генетично і функціонально передує державі. Суспільство, згідно з їхньої точки зору, обумовлює відповідну політико-правову форму своєї організації. Тому державна влада, будучи об'єктом впливу з боку політично активної громадськості, реалізує (втілюючи у форму закону та індивідуально-правових актів) її ініціативи. Але така картина – продукт «чистої» теорії, що перебуває у сфері ідеально-належного. Більш реалістичним є другий варіант взаємодії громадянського суспільства і держави. У цьому випадку правова держава не «визріває» з надр громадянського суспільства, а проголошується «існуючою» (наприклад, шляхом закріплення в конституції через популярність в громадській думці західної моделі суспільного розвитку) і сама ініціює оформлення громадянського суспільства.

При будь-якому варіанті – органічному «визріванні» інститутів громадянського суспільства або їх оформленні «згори» – очевидна активна роль держави (названою, як правило, правовою) у впливі на суспільство, в політичному і законодавчому забезпеченні реформування і функціонування суспільства (названого, як правило, громадянським). Перетворити суспільство в дійсно громадянське вона не в змозі, але створити передумови для цього (перш за все за допомогою законодавчої політики) спроможна.

Відомий правник Скакун О.Ф. зазначає, що на сучасному етапі сформувалися три підходи до співвідношення громадянського суспільства і держави:

- 1) держава і громадянське суспільство – суміжні соціальні системи;
- 2) держава і громадянське суспільство – різні соціальні системи, первинною (провідною) є держава, що контролює громадянське суспільство;
- 3) держава і громадянське суспільство – різні соціальні системи, держава виконує службову (підпорядковану) роль щодо громадянського суспільства [1, с.60].